

Implementation of the School's Professional Learning Community Approach in Amphoe Sriboonruang under Nongbualamphu Primary Educational Service Area Office 1

Saichon Prathumrat^{1*} and Adisorn Srimueangbun¹

¹ Pitchayabundit College, Thailand

* Corresponding author. E-mail: Saichon0101@hotmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research are (1) to study the operations according to the professional learning community guidelines of schools in Sri Bunruang District; Under the Nong Bua Lamphu Primary Educational Service Area Office, Areas 1, and (2) to compare the opinions of school administrators and teachers towards operations according to the professional learning community guidelines of schools in Mueang District under the Office of the Primary Educational Service Area. Nong Bua Lamphu Primary Education, Area 1, classified by position, educational background, and work experience. This study is quantitative research. The sample group used in this research included educational institution administrators and teachers in Si Bunruang District. Nong Bua Lamphu Province, academic year 2022, number of 273 people, the sample was determined by proportional stratified random sampling. The data collection tool was a 5-level rating scale questionnaire with a confidence value of 0.889. Statistics used in data analysis include percentage, mean, standard deviation. and t-test (Independent Samples). The research results found that operations according to the professional learning community guidelines of schools in Sri Bunruang District Nong Bua Lamphu Primary Educational Service Area Office 1 is overall at the highest level. Comparative results of operations according to the professional learning community guidelines of schools in Sri Bunruang District. Nong Bua Lamphu Primary Educational Service Area Office, Area 1, classified according to position status, educational qualifications, and work experience. Overall different They are significantly different at the 0.01 level.

Keywords: Operations, Learning Community Guidelines, Professions

การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

สายชล ประทุมรัตน์^{1*} และ อติสร ศรีเมืองบุญ¹

¹ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: Saichon0101@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2565 จำนวน 273 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.889 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) แบบ Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน โดยรวมแตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การดำเนินงาน, แนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้, วิชาชีพ

© 2024 JAE: Journal of Applied Education

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยเป็นไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งนำไปสู่โลกยุคไร้พรมแดน มีการแข่งขันในทุกๆ ด้าน การที่จะทำให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันในสังคมโลกได้ จำเป็นต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จในหลายประเทศ ต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิชาชีพที่มุ่งให้ครู ผู้บริหาร นักการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องร่วมมือร่วมพลังกันพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ในรูปแบบ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)” โดยสมาชิกชุมชนวิชาชีพร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย กิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ และภารกิจการพัฒนา ร่วมกันสมาชิกรวมพลังเรียนรู้แบบกัลยาณมิตร ลงมือปฏิบัติบนฐานการทำงานจริงที่อิงพื้นที่การปฏิบัติงานมากกว่าการพัฒนาในรูปแบบอื่นที่ได้จากภายนอกห้องเรียน ผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาตามแบบ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระดับบุคคล คือ การเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมทางบวกแก่ ครู ผู้บริหาร ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้อง ให้เป็น “คนคุณภาพ” ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน คุณภาพการศึกษา และคุณภาพของประเทศในที่สุด นอกจากนั้น ยังก่อให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานที่คนในสถานศึกษาในองค์กร และในหน่วยงานต่างร่วมมือร่วมพลังเรียนรู้ ในการวิพากษ์วิจารณ์ ร่วมสะท้อนคิด และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกันมากขึ้น (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2558)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning Community) เกิดจากแนวคิดของความต้องการปฏิรูปโรงเรียน (school reform) การเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน (changing role of school administrator) ที่เป็นหัวข้อสำคัญที่ถกเถียงกันมานานโดยที่การเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบของโรงเรียนเป็นเพียงผลที่เกิดจากความผูกพันของความร่วมมือกัน (the combined commitments) ของชุมชนในโรงเรียน (school community) ที่ประกอบด้วย คณะครู (teachers) ผู้ปกครอง (parents) นักเรียน (students) คณะผู้บริหาร (administrators) ผู้อุปถัมภ์โรงเรียน (support staff) และหน่วยงานในชุมชนรอบๆ โรงเรียน (community agencies) (Bentley, 1998; Blank, 2001; Sergiovanni, 1994) ผู้นำทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องตระหนักอย่างยิ่งว่านักเรียนในยุคปัจจุบันไม่ได้เผชิญกับแนวทางการดำเนินชีวิตเหมือนกันกับในยุคพ่อแม่ของพวกเขา ความต้องการของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ได้ผลักดันให้องค์กรทั้งหลายที่ต้องการคงอยู่และมีการแข่งขัน ได้พัฒนาตัวเองสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ เมื่อนักการศึกษาประเมินและสะท้อนผลของความต้องการทางการศึกษาในอนาคต ผู้นำทางการศึกษาจึงต้องพิจารณาดำเนินการให้โรงเรียนกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันด้วยพันธกิจร่วมกัน (common mission) นอกจากนี้ยังถูกผูกมัดบุคคลด้วยการเอื้อประโยชน์ต่อกัน (mutual sharing) มีความเชื่อในการส่งเสริมพันธกิจขององค์กร นั่นคือลักษณะ (manner) รูปแบบ (type) และคุณภาพ (quality) ในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กรที่ช่วยพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (sense of learning community) คุณลักษณะที่ทำให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้มากที่สุดคือ ความเอื้ออาทร (caring) (Hiatt-Michael, 2001) บรรยากาศของความเอื้ออาทรของสมาชิกในองค์กรตอบ สอนความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ทำให้เกิดความไว้วางใจ (trust) เป็นรากฐานของวิวัฒนาการของมนุษยชาติ (human development) (Merriam & Caffarella, 1999) จากสภาวะการณ์ดังกล่าวเกิดจากการไม่เข้าใจในบทบาทของกันและกันที่จำเป็นจะต้องมีการจัดการความรู้ในองค์กรโดยเฉพาะการปฏิรูปทางการศึกษาต้องมีการดำเนินการให้โรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และการจัดการศึกษา (learning organization) ภายในโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องให้โรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (learning community) (Bentley, 1998; Blank, 2001; Sergiovanni, 1994)

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564) กำหนดวิสัยทัศน์ของกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579 ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์กรระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ 37 วาระ และไทยแลนด์ 4.0 ทั้งนี้จุดเน้นและประเด็นพัฒนาหลักในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12 มีการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรใน ทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง ภายใต้งาน การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากรสังคมสูงวัยสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2558 และเกิดการขาดแคลนแรงงานผลิตภาพแรงงานต่ำคุณภาพ คนยังมีปัญหาในทุกช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่ พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ แรงงานมีปัญหาทั้งในเรื่อง ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้สูงอายุมีปัญหาด้านสุขภาพโดยที่จำนวนไม่น้อยต้องพึ่งพิงผู้อื่นในการดำเนินชีวิต เป็นต้น ดังนั้น จุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (5) การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับ การเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคี หรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

สถานศึกษาที่ดำเนินการตามแนวคิด PLC จะช่วยให้เกิดการรวมตัวกันเรียนรู้ของกลุ่มครู และมีบรรยากาศในการเรียนรู้ที่มีความเป็นกัลยาณมิตร และพึงพาอาศัยกัน จนเกิดเป็นวงจรการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการทำงานที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในลักษณะนี้จะช่วยให้เกิดการมองเห็นงานของตนจากการเรียนรู้วิธีการทำงานของคนอื่นด้วย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงเป็นการปฏิบัติโครงสร้างระบบการทำงาน และวัฒนธรรมการทำงานในโรงเรียนจากระบบตัวใครตัวมัน มาเป็นระบบทีม หรือวัฒนธรรมรวมหมู่ (Collective Culture) โครงสร้างของระบบงาน ระบบการจัดการเรียนการสอนจะต้องปรับเปลี่ยน ให้เอื้อต่อการช่วยกันดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียนที่เรียนช้าให้เรียนตามเพื่อนทันโดย ที่การช่วยเหลือนั้นทำเป็นทีมมีหลายฝ่ายเข้ามาร่วมมือกัน และทำอยู่ภายในเวลาปฏิบัติงานปกติของโรงเรียน ไม่ใช่สอนนอกเวลาทำให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ PLC กลายเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ขับเคลื่อนคุณภาพ ของผลผลิตของโรงเรียนและสร้างสรรค์ให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่อยู่แล้วมีความสุข (Happy Workplace) ทั้งของนักเรียนครู และผู้บริหารแล้วดำเนินการต่อเนื่องยั่งยืนเป็นวงจรไม่รู้จบซึ่งก็คือโรงเรียนได้พัฒนาขึ้นเป็นองค์กรเรียนรู้ (Learning Organization) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว สถานศึกษา ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงต้องมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษา ที่สำคัญคือบทบาทของครูในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง และการจัดการศึกษาจากการเน้นที่การสอนของครูเป็นเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียน และเปลี่ยนจากเน้นที่การเรียนของแต่ละบุคคล มาเป็นเน้นที่การเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม รวมทั้งเปลี่ยนจากการเรียนแบบเน้นการแข่งขัน มาเป็นเน้นที่ความร่วมมือ หรือช่วยเหลือแบ่งปันกัน จึงถือเป็นการเรียนรู้ร่วมกันไปกับกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอน และสมาชิกที่อยู่ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เพื่อให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 การปีการศึกษา 2565 ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวนทั้งสิ้น 938 คน ซึ่งจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 71 คน 2) ครูผู้สอน จำนวน 867 คน 1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 การปีการศึกษา 2565 จำนวน 217 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 8 คน และครูผู้สอน จำนวน 209 คน จาก 6 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Mogan, 1970 อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของกลุ่มประชากรในแต่ละโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมีจำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อ สภาพการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ซึ่งกำหนดคะแนน แบ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's five rating scale) คือ มาก ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และปรึกษาอาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการ

3.2 สร้างแบบสอบถามตามที่ได้ศึกษาแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบและ แก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.67 - 1.00

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คุณเชี่ยวชาญ 3 ท่าน แนะนำ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่ม ทดลอง ที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ในสถานศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนและนำแบบสอบถามมา วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.889

3.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัยต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกแห่งที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

4.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตอบแบบสอบถามให้สถานศึกษาโดยผู้วิจัยนำส่งด้วย ตนเองบางส่วนและส่งทางไปรษณีย์โดยได้ใส่ซองส่งกลับถึงผู้วิจัยแนบไปด้วย

4.3 ผู้วิจัยได้ติดตามรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 273 คน โดยเดินทางไปรับแบบสอบถามด้วย ตนเองและได้รับทางไปรษณีย์ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการคำนวณค่าทางสถิติดังกล่าว โดยอาศัยการคำนวณจากโปรแกรม สำเร็จรูปทางสถิติดังนี้

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ สถานภาพตำแหน่ง วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ ทำงาน ศึกษาวิเคราะห์ความถี่ และร้อยละ

5.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญ เรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

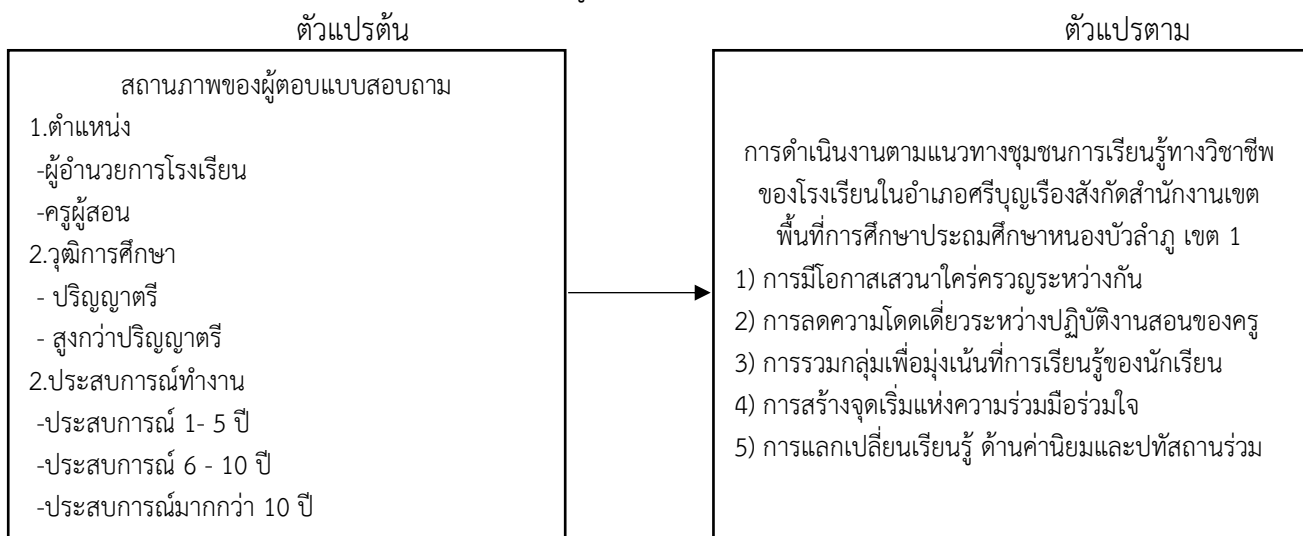
- 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด
 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก
 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย
 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เปรียบเทียบตามสถานภาพ ตำแหน่ง โดยการทดสอบค่าที (T-test แบบ Independent Samples) ส่วนประสบการณ์ทำงาน และตามขนาดของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามแนวคิดของ Thomas Sergiovanni (1994) มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ดังนี้ 1) การมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญระหว่างกัน 2) การลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู 3) การรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียน 4) การสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อันดับที และระดับการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ผลการวิเคราะห์			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. การมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกัน	4.78	0.20	มากที่สุด	1
2. การลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู	4.58	0.27	มากที่สุด	4
3. การรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักเรียน	4.59	0.32	มากที่สุด	3
4. การสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ	4.59	0.41	มากที่สุด	3
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม	4.60	0.29	มากที่สุด	2
รวม	4.63	0.23	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกัน ($\bar{X}$ = 4.78) รองลงมาคือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม ($\bar{X}$ = 4.60) ด้านการรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.59) และการสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ ($\bar{X}$ = 4.59) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู ($\bar{X}$ = 4.58)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ตำแหน่ง

การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	สถานภาพตำแหน่ง					
	ผู้บริหารสถานศึกษา (n=21)		ครูผู้สอน (n=252)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกัน	4.71	0.33	4.78	0.18	0.88	0.15
2. การลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงาน สอนของครู	4.66	0.34	4.57	0.25	1.53	0.12
3. การรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักเรียน	4.60	0.47	4.58	0.30	0.16	0.86
4. การสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ	4.47	0.51	4.59	0.39	1.31	0.18
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม	4.55	0.43	4.60	0.27	0.79	0.42
รวม	4.60	0.35	4.63	0.21	0.52	0.60

หมายเหตุ: *p ≤ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	วุฒิการศึกษา					
	ปริญญาตรี (n=150)		สูงกว่าปริญญาตรี (n=123)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. การมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกัน	4.82	0.15	4.73	0.25	3.43*	0.00
2. การลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงาน สอนของครู	4.61	0.24	4.55	0.30	1.70	0.08
3. การรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักเรียน	4.60	0.27	4.58	0.37	0.48	0.63
4. การสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ	4.58	0.36	4.60	0.45	0.55	0.58
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม	4.64	0.25	4.56	0.33	1.47*	0.03
รวม	4.65	0.18	4.60	0.27	1.52	0.12

หมายเหตุ: * $p \leq .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู ด้านการรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักเรียนและด้านการสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอสรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ประสบการณ์ทำงาน						p
	1 – 5 ปี (n=32)		6 – 10 ปี (n=150)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (n=91)		
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1. การมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกัน	4.78	0.21	4.77	0.21	4.79	0.19	0.67
2. การลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงาน สอนของครู	4.44	0.31	4.62	0.25	4.56	0.26*	0.01
3. การรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียน	4.40	0.31	4.63	0.31	4.58	0.30*	0.00
4. การสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจ	4.32	0.47	4.61	0.39	4.63	0.38*	0.00
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม	4.43	0.33	4.64	0.28	4.61	0.27*	0.01
รวม	4.47	0.25	4.65	0.22	4.64	0.20*	0.00

หมายเหตุ: * $p \leq .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือร่วมใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกันไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการมีโอกาสนทนาใคร่ครวญระหว่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความเห็นว่า การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของหมู่คณะโดย นำเอาประเด็นปัญหาที่พบเห็นจากการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนมาพูดคุยแลกเปลี่ยนระหว่างกัน ส่งเสริมให้ครูแต่ละคนได้เรียนรู้วิเคราะห์ปัญหาและสะท้อนมุมมองของตนเพื่อหาคำตอบร่วมกัน การเปิดโอกาสให้ครูได้เรียนรู้และสร้างสรรค์สิ่งต่างๆร่วมกัน ยอมรับความคิดเห็นจากเพื่อนครูแต่ละคนระหว่างพูดคุย มีการประชุม เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่มสาระแบบบูรณาการ สนับสนุนให้ครูผู้สอนมีการเรียนรู้ตลอดเวลา และเรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียน มีการจัดเวลาให้ครูผู้สอนเพื่อร่วมพิจารณาหากกลยุทธ์ใหม่ๆด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC คือวิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน PLC มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1) เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข 2) เป็นชุมชนที่มีฉันทะและความศรัทธาในการทำงาน 3) เป็นชุมชนที่เอื้ออาทร มีคุณธรรมและเป็นกัลยาณมิตรกันในทางวิชาการ และ 4) เป็นชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้ สอดคล้องกับ วิจารย์ พานิช (2555) ได้กล่าวถึง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า เป็นการรวมตัวกันเป็นกลุ่มของครู เพื่อร่วมมือร่วมพลัง เรียนรู้ร่วมกันและ

สะท้อนผลการปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายหลักคือเพื่อให้เกิดการปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และ Hipp and Weber (2008) กล่าวว่า การรวมตัวเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้น สมาชิกในชุมชนจะต้องมีคุณลักษณะ ร่วมกัน ดังนี้ มีความซื่อสัตย์ มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความเมตตา กรุณา มีความคาดหวังสำหรับตัวเองในระดับสูง และที่สำคัญคือมีความไว้วางใจกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ผู้วิจัยขอเสนอเป็นลำดับดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนได้ดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ผู้บริหารร่วมกับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการแสวงหาวิถีทัศน์ของโรงเรียน ให้เป็นพันธกิจและแผนปฏิบัติต่างๆ โดยผู้นำต้องช่วยสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรในโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับ Sergiovanni (1998) ที่กล่าวว่า ผู้นำร่วมกับครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการแสวงหาวิถีทัศน์ของโรงเรียน ให้เป็นพันธกิจ และแผนปฏิบัติต่างๆ โดยผู้นำต้องช่วยสร้างความเข้าใจ คอยให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือในการจัดอุปสรรคทั้งหลาย ในเส้นทางสู่ความเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในความรับผิดชอบร่วมกัน ระหว่างบุคลากรของโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน ในการที่จะพัฒนาสถานศึกษาให้มีศักยภาพสูงในการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดผลดีที่สุดต่อผู้เรียนและชุมชนของตน

2.2 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้ความสำคัญกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการ ร่วมมือร่วมพลังของครูในการทำงานเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติ และการตรวจสอบหลักฐานที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนซึ่งสอดคล้องกับ McLaughlin and Talbert (2006) ที่กล่าวว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการ ร่วมมือร่วมพลังของครูในการทำงานเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติ และการตรวจสอบหลักฐานที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อช่วยให้เกิดการ ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในชั้นเรียน

2.3 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันได้รับองค์ความรู้ในการดำเนินการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไม่เหมือนกันและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้และควรได้รับการพัฒนาต่อยอดให้มากขึ้น รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มิทักษะในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) ได้ทำการศึกษา ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา ผลการศึกษาสรุปว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC คือวิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน PLC

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการศึกษาการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ทำให้ได้ผลการวิจัยไปหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในกระบวนการบริหารสถานศึกษาในการพัฒนาการบริหารงานสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งเป็นภารกิจงานที่สำคัญในการขับเคลื่อนให้บุคลากรในสถานศึกษา ให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและช่วยกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุขต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญระหว่างกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในอำเภอเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนใน อำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านการมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญระหว่างกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งเป็นผลดีที่องค์กรให้ความสำคัญในด้านนี้ เพราะจะทำให้บุคลากรเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคน และช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคล

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านการลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างวิชาหรือแบบสหวิชา เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.2 ควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เอกสารอ้างอิง

- ชูชาติ พวงสมจิตร. (2560). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ*, 10(1), 34-41
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2558). *มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- Bentley, S. H. (1988). *Building an effective high school: A descriptive study*. (Doctoral dissertation, Pepperdine University, Malibu, CA).
- Blank, M. J. (2003). Education reform: The community schools approach. In *Promising practices to connect schools with the community* (pp. 9-33). Washington, DC: Institute for Educational Leadership.
- Caffarella, R. S., & Merriam, S. B. (1999). *Perspectives on adult learning: Framing our research*. Retrieved 2 September 2023. from <https://newprairiepress.org/cgi/viewcontent.cgi?article=2825&context=aerc>.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Hiatt-Michael, D. B. (2001). Schools as learning communities: A vision for organic school reform. *School Community Journal*, 11(2), 113-127.

- Hipp, K. K., & Weber, P. (2008). Developing a Professional Learning Community among Urban School Principals. *Journal of urban learning, teaching, and research*, 4, 46-56.
- McLaughlin, M. W. & Talbert, J. E. (2006). *Building School Based Teacher Learning Communities: Professional Strategies to Improve Student Achievement*. New York: Teachers College Press.
- Sergiovanni, T. J. (1994). Organizations or communities? Changing the metaphor changes the theory. *Educational administration quarterly*, 30(2), 214-226.